

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany roku budżetowego.

Wysoki Sejmie!

Sprawozdaniem z d. 12. sierpnia 1890 L. W. kr. 34801 przedłożył Wydział krajowy Wys. Sejmowi wniosek o taką zmianę roku budżetowego, iżby asygnacje na rachunek każdego roku mogły być wydawane po koniec lutego a realizowane po koniec marca roku następnego, podczas gdy obecnie asygnuje się po koniec marca a realizuje po koniec czerwca. Rok budżetowy zatem zamiast dzisiejszych 18 obejmowałby 15 miesięcy.

Wniosek ten uzasadnił Wydział krajowy tem, że zbyt długie przeciąganie roku budżetowego nie wpływa korzystnie na sprężystość podwładnych organów Wydziału krajowego i zakładów krajowych; że uniemożliwia wczesne przedkładanie Wys. Sejmowi zamknięć rachunkowych; że wreszcie pożądaną jest zgodność roku budżetowego funduszu krajowego z rokiem budżetowym administracji państwa.

Komisya budżetowa, której Wysoki Sejm wniosek Wydziału krajowego do sprawozdania przekazał, uznała wprawdzie, „że proponowana przez Wydział krajowy reforma zdolałaby przyspieszyć zamknięcia rachunków, pobudzić energią organów podwładnych Wydziału krajowego i ułatwić obrachunki ze skarbem państwa“. Ze względu jednak, że zmiana roku budżetowego pociąga za sobą nie faktyczny wprawdzie ale rachunkowy ubytek dochodów w jednym roku, nie doradziła komisya przyjęcia „już teraz“ tej reformy, a zalecała odroczenie jej do czasu, kiedy finanse kraju zniosą łatwiej jednorazowy ubytek.

Do zdania tego Wysoki Sejm się przychylił.

W sprawozdaniu zaś z d. 26. marca 1892 o zamknięciu rachunków za r. 1890, zwracając uwagę na konieczną potrzebę przyspieszenia zamknięć rachunkowych, oświadcza komisya budżetowa, że jeżeli temu stoi na przeszkodzie dotychczasowa praktyka zamykania roku budżetowego z końcem czerwca następnego roku, to będzie rzeczą Wydziału krajowego zbadać zachodzące okoliczności i wnioski swoje w tej sprawie Sejmowi przedłożyć.

Na tem oświadczeniu komisji budżetowej opiera Wydział krajowy nadzieję, że tak komisya jak i Wysoki Sejm chętnie przyjmie obecnie wniosek w r. 1890 odroczonej, a to tem bardziej, iż właśnie rok bieżący najlepiej nadaje się do tego, ażeby przeprowadzić reformę, wnioskiem tym zamierzoną. Jeżeli bowiem Wys. Sejm przychylił się do wniosku zawartego w sprawozdaniu Wydziału krajowego z daty dzisiejszej o zamknięciu rachunków funduszy krajowych za rok 1891 (L. W. kr. 53821 z r. 1892), ażeby pozostałość rachunków z r. 1891 w kwocie 237486 zł. przenieść na rachunek roku 1892 i wstawić ją dotatkowo w rubrykę I. dochodów, w takim razie budżet roku 1892 nie ucierpi nic i nie będzie narażony na niedobór skutkiem tego, że przez skrócenie roku rachunkowego będzie miał rachunkowo mniejszy dochód z dodatków do podatków.

Według zestawienia skutecznego w oddziale rachunkowym wpłynęły w tych trzech miesiącach, o które rok budżetowy ma być skróconym, następujące kwoty na rachunek roku poprzedniego:

w roku 1890 na rachunek roku 1889 252.689 zł.
" 1891 " " " 1890 309.547 "
" 1892 " " " 1891 295.052 "
zaś w cyfrze przeciętnej 285.763 zł.

Tyle też wynosiłby najwyższy ubytek, jakiby się okazał w tym roku, w którym zmiana roku budżetowego wykonaną została. Ubytek ten jednak powinien być znacznie mniejszy.

Jeżeli bowiem od ogółu dochodu z dodatków do podatków w budżetowym roku 1891 w kwocie	3,947.455 zł.
potrącimy powyżej wykazane wpływy podatkowe z miesięcy kwietnia, maja i czerwca 1892 na rachunek r. 1891 w kwocie		295.052 "
otrzymamy		<u>3,652.403 "</u>

jako dochód z dodatków do podatków w skróconym roku budżetowym. Na r. 1891 rozpisane były dodatki w wysokości 36 ct. przeto wydatność centa dodatków w tym skróconym roku budżetowym 1891 wyniesie: $3,652.403 : 36 = 101.456$ zł. Że zaś nie ma żadnego powodu do przypuszczenia, iżby wydatność centa dodatków miała się w r. 1892. zmniejszyć, przeto możemy przyjąć, że w roku 1892 już po skróceniu roku budżetowego wpłynie z dodatków do podatków $101.456 \times 39 = 3,956.784$ zł. A skoro w budżet wstawiono jako przypuszczalny dochód z dodatków 4,095.000 zł. przeto ubytek wynosiłby tylko 138.216 zł. i byłby ze znaczną jeszcze bo blisko 100.000 zł. wynoszącą przewyżką pokryty kwotą 237.486 zł. przeniesioną z r. 1891 na rok 1892 jako zwyżka rachunkowa.

Że zaś w roku 1893 będzie przeprowadzoną konwersya długu indemnizacyjnego a z nią i reforma naszego budżetu, przeto dla ścisłego ile możności wykonania planu finansowego, z konwersyą połączonego, jest rzeczą bardzo pożądaną, ażeby rok 1893. był już rokiem normalnym i w dochodach swych nie był ukróconym przez to, żeby musiał w miesiącach kwietniu, maju i czerwcu oddać znaczną część dochodów na rachunek roku poprzedniego, nie pobierając za to w tych samych miesiącach roku następnego tych kwot, które na jego rachunek wpłyną. Pod względem administracyjnym zaś przeprowadzenie zmiany roku budżetowego już obecnie nie sprawi żadnej trudności, Wydział krajowy bowiem w nadziei przyjęcia tego wniosku przez Wys. Sejm przygotował już wszystko, co do wykonania tej reformy jest potrzebnem. Dodajemy wreszcie, że tak samo jak w sprawozdaniu z d. 12 sierpnia 1890 i w uczynionym wtedy wniosku, tak też i obecnie pozostawiamy nietknięty rok budżetowy funduszu szkolnego krajowego, który w wykonaniu uchwały Wys. Sejmu z d. 11 stycznia 1888 w porozumieniu z c. k. Radą szkolną krajową ostatecznie uregulowany został.

Wydział krajowy przeto wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

- 1) Uchwałę z d. 6 Grudnia 1872, mocą której ustanowiono rok budżetowy funduszu krajowego po koniec czerwca każdego roku, znosi się.
- 2) Od roku budżetowego 1892 począwszy, asygnacye na rachunek każdego roku budżetowego mogą być wydawane po koniec lutego a realizowane po koniec marca roku następnego.
- 3) Rok budżetowy funduszu szkolnego krajowego pozostaje niezmieniony.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie d. 9 grudnia 1892.

Marszałek krajowy:

Sanguuszko w. r.

Sprawozdawca:

Romanowicz w. r.

Członek Wydziału krajowego: